

Uitreiking Gouverneurspenning aan André Simon tijdens regionale Indië-herdenking. 15 augustus 2024, te Heerlen

Beste mensen,

Vijf jaar geleden, in 2019,
luisterde ik,
als waarnemend burgmeester van Heerlen,
híér bij die allereerste Indië-herdenking
bij een nog spiksplinternieuw monument,
naar de toespraak van André Simon.

Hij sprak toen over de
diepe afgrond van leed
die gaapte tussen het Indië van vóór de Tweede Wereldoorlog,
en het Indië ná de Japanse bezetting...

Het zijn woorden die me altijd zijn bijgebleven;
waarbij ik tegelijk voor me zag;
hoeveel mensen – trouw aan Nederland –
in die afgrond – in die kloof - zijn gevallen;
en daaruit klimmend;
steeds wéér nieuwe kloven op hun weg vonden.

Want ook daarover,
over die kloven tussen verwachtingen en realiteit,
heeft André mij en vele anderen,
zoveel wijzer kunnen maken..

Zoals eenmaal 'gerepatrieerd' naar Nederland,

- de kloof tussen de warme gevoelens voor het moederland,
en de kille ontvangst;
- de kloof tussen 'hoe je bent, jezelf ziet en wat je kan'
en hoe je wordt behandeld;
- en – nog steeds – de kloof tussen de ene én de andere kant van het verhaal

...

Stuk voor stuk waren – zijn – dit kloven
waardoor het in ons land zo lang duurde
voordat kennis over het lot van Indische en Molukse Nederlanders
meer gemeengoed kon worden;
er iets van erkenning kon groeien;
en er eindelijk – in 1988 – ook
een nationale Indië-herdenking kwam
en dan 5 jaar geleden,
in 2019 dan ook
een eigen regionale herdenking
hier in Heerlen.

Iets wat alleen tot stand kon komen
als mensen met man en macht
proberen die kloven te overbruggen;
de verbinding blijven zoeken;
en telkens weer lijnen naar de overkant werpen...

Eén zo'n mens.
zo heb ik vast niet alleen mogen ervaren,
is onmiskenbaar André Simons,
die onvermoeibaar
die lijnen bleef uitgooien;
(die mensen als ik enkel hoefde op te vangen)
kennis bleef delen;
maar bovenal bleef en blijft opkomen
voor ál die mensen die toen
in die diepe afgrond van leed verdwenen...
Beste André,

Ik kan daar niet anders dan het diepste respect voor hebben.
Zéker als voortrekker en voorzitter
van Waringin,
heb je je onvermoeibaar ingezet
voor wie en wat niet vergeten mag worden;
en heb je het mogelijk gemaakt

dat óók Indische en Molukse Limburgers
op de dag van vandaag
een plek hebben om te
herdenken wat toen voorgoed verdween.

Maar nu je eigen gezondheid
het zo lastig maakt
om nog langer voorzitter te blijven,
wil ik je – nu als gouverneur van Limburg –
hier bij het monument en de herdenking
die er zeker door jou is gekomen,
ongelooflijk bedanken
voor je enorme inzet en verbindingskracht.

Als dank, waardering en bewondering,
wil ik je daarvoor graag een persoonlijk ereteken -
de gouverneurspenning - overhandigen;
met een oorkonde met als tekst – en nu wordt het even officieel –

“Uit waardering voor zijn grote inzet
voor de Indische en Molukse gemeenschap in Limburg
en voor het leggen van verbindingen.”

Beste Andre,
je hebt deze eer meer dan verdiend,
namens Limburg,
bedankt.

Terima kasih